

"ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ" ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

※※

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

※※

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἑτησία δραχμαὶ 12.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη ἀριθ. 22α

ΤΕΥΧΟΣ 229—230

ΜΑΡΤΙΟΣ — ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1920

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις, ὑπὸ Κ.

Τὰ Ἱταλικά ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ Μεταφράσεις Σ. Δε-Βιάζη.

Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάφνιδος

Ἀντίλαλοι, ὑπὸ Ἀλιέως.

Ἡ πνευματικὴ κίνησις ἐν Εὐρώπῃ.

Νοσταλγία ὑπὸ Δ. Τ.

Β. Γαβριηλίδης.

Συναντίαι ὑπὸ Κ.

Γράμματα καὶ Τέχναι. (Σύμμικτα-Διαλέξεις).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ὁ ἐν Σμύρνῃ Ὁλλανδὸς φιλόλαλος κ. Ἀλφρ. Κέουν ἐδώρησεν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον 3800 ἀρχαῖα νομίσματα, ἐκ τῶν ὁποίων 1926 Μικρασιατικά. Ἐπίσης ὁ κ. Δημ. Τζιβανόπουλος ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας ἐδώρησεν συλλογὴν ἐξ 109 ἐκλεκτῶν ἀρχαίων ἐγγλύφων δακτυλίου λίθων.

— Εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς εἰς δύτης ἀνέστυρεν ἀρχαίαν πλάκα μὲ παρὰστασιν ἐφίπτου ἐφήβου.

— Ἐν συνεδριάσει τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρχ. σχολῆς, ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Ουέις ὠμίλησε περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπὶ δεκαετίαν διευθυντοῦ τῆς σχολῆς Χάσλοκ ἐξάρτας τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν μελέτην τῆς Βυζαντινῆς ἀρχαιολογίας, ὡς καὶ διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐφόρου Κυκλάδων Σταυροπούλου. Εἶτα ὠμίλησεν ὁ κ. Ὁρλάνδος περὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς Βαρνάκοβας εἰς τὴν Δωρίδα, ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς μαυσωλεῖον διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν Κομνηνῶν Δούκα, ὡς καὶ περὶ τοῦ μοναστηρίου τῶν Βλαχερνῶν παρὰ τὴν Ἀρταν. Ἐν τέλει εἶπεν ὁ κ. Ουέις ὅτι κατόπιν τῶν θαυμασίων ἀνακαλύψεων τῆς Κρήτης ἐπιβάλλεται νὰ ἐξακριβωθῇ καλλύτερα ἢ χρονολογία τῶν Μυκηναϊκῶν ἰδρυμάτων, πρὸς τοῦτο δὲ ἡ σχολὴ θὰ ἐνεργήσῃ ἐν Μυκῆναις νέας ἀνασκαφάς.

— Ἐν Ρόδῳ κατὰ τὰς συνεχιζομένας ὑπὸ τῶν Ἱταλῶν ἀνασκαφὰς ἀνεκαλύφθησαν τάφοι ἀρχαίων βασιλέων τῆς νήσου, θεάτρα, στοαί, νομίσματα. Τὸ

σπουδαιότερον τῶν εὐρημάτων ἀποστέλλονται εἰς Ρώμην..

— Ἐν τῇ Γαλλ. ἀρχ. σχολῇ ὁ κ. Ἰ. Σβορώνος ὠμίλησε περὶ τῶν Ἑλλ. τέχνης σαρκοφάγων τῆς Σιδωνος, τῶν εὕρισκομένων ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Κ)πό-πόλεως. Ἡρμήνευσε τὴν λεγομένην τῶν Θρηνοῦσων γυναικῶν εἰς ἃς ἀναγνωρίζει τὰ μυθικὰ πλάσματα καὶ δὴ τὰς Ἡλιάδας, κόρας δηλ. τοῦ Ἡλίου θρηνοῦσας τὸν Φαέθοντα. Κατόπιν ὁ κ. Πικάρ ὠμίλησε περὶ τῶν λειψάνων τοῦ Ἑλλην. ποινικοῦ δικαίου ἐν τῇ vendetta τῶν νῦν Ἀλβανῶν.

— Ὁ κ. Κ. Ρωμαῖος ἔκαμεν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἑταιρείᾳ ἀνακοίνωσιν περὶ τοῦ αὐτώματος τῆς Κερκύρας.

— Ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἱταλικῆς ἀρχ. σχολῆς ἡ δεσπ. Ταμάρο ἀνεκοίνωσε νέαν ἐρμηνείαν περὶ τῆς ἀρχαίας ἱεροτελεστίας τῆς Βουφονίας ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς τιμὴν τοῦ πολιοῦχου Διός. Ἀπέδειξεν ὅτι ἡ διαδικασία τῆς διὰ πελέκους θανατώσεως τοῦ βοῦς εἶνε μία ἐνδείξις τῆς ὑπάρξεως στοιχείων ἐκ τῆς Μυκηναϊκῆς θρησκείας καὶ ὅτι ἡ ἱεροτελεστία αὕτη ἐτελεῖτο ἐπὶ τοῦ μεγάλου βοῦς ΒΑ τοῦ Παρθενῶνος, ὅστις ἐσφαλμένος ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἀθηνᾶν ἐνῶ ἦτο τοῦ Διός. Ὁ δόκτωρ Γουίδι ὠμίλησεν εἶτα περὶ τοῦ κολοσσίου συμπλέγματος τῆς Λυκοσούρας τοῦ λαξευθέντος ὑπὸ τοῦ Δημοφῶντος τοῦ Μεσσηνίου περὶ τοῦ ὁποίου πολλοὶ ἀντιγνώμειαι ὑπάρχουν. Ὑπεστήριξεν ὅτι ὁ Δημοφῶν ὑπῆρξε καλλιτέχνης νεο-Ἀττικός.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἀρχ. σχολὴ διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς κ. Πικάρ θὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς εἰς Θάσον καὶ Φιλίππους.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Μ.— Πρὸ 100 ἀκριβῶς ἐτῶν ἐγένετο ἡ πρώτη ἐκδοσις τῶν ἀπάντων τοῦ Ἀνδρέου Σενιέ. Εἰς τὸ Μουσεῖον Καρναβαλὲ ὑπάρχει πρωσοπογραφία τοῦ ἀποδιδομένη εἰς τὸν Δαβίδ.

Φίλω. — Τὸ «Ἑλλ. καράβι» τοῦ Σολωμοῦ ἔχει μεταφράση ἐμμέτρως ὁ Γ. Καλοσγοῦρος. Ἐπίσης «Τὸ ἀηδόνι καὶ τὸ γεράκι» καὶ τὴν «Ἑλληνίδα μητέρα».

Ἀθηναῖω. — Κατὰ τὸ ἔτος 1919 ἐγεννήθησαν ἐν Ἀθῆναις 5005 (2502 ἄρρενες) ἔναντι 4243 τοῦ ἔτους 1918. Ἀπέθανον 5980.

Μουσικῶ. — Τῷ 1871 ὁ Παστὴρ εἶπεν ὅτι ἡ Ἑπιστήμη δὲν ἔχει πατρίδα. Μετὰ δεκαετίαν ὁ Σαιν-Σάνς ἔγραψεν ὅτι ἡ Τέχνη δὲν ἔχει πατρίδα, ἀλλ' οἱ καλλιτέχναι ἔχουν τοιαύτην, ὡς ἄτομα. — Ὁ Τόμψον ὑπῆρξε καθηγητὴς τῶν ἀρίστων βιολονιστῶν Μπουστεντούι, Σουλτσ καὶ Καζαντζῆ. Φεύγων παρέλαβε μίαν herceuse τοῦ κ. Λαυράγκα διὰ νὰ τὴν περιλάβῃ εἰς τὸ ρεπερτόριόν του.

ΕΠΙ τῇ ἐνάρξει τοῦ Εἰκοστοῦ ἔτους τῆς «Πινακοθήκης», παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ αὐτῆς ὅπως σπεύσουν καὶ ἀποστείλουν τὴν συνδρομὴν των, καθότι θέλει διακοπῇ ἢ ἀποστολῇ τοῦ φύλλου εἰς πάντα καθυστεροῦντα αὐτήν. Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τοὺς συνδρομητάς μας πόσον ἀπαραίτητος εἶνε ἡ ἔγκαιρος πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐξήσεως τῶν ἐκδοτικῶν δαπανῶν, αἷτινες παρεμποδίζουν τὴν τακτικὴν ἐκδοσιν.